

Un altre any perdut

Barcelona, 7 de setembre de 2016

Les dades presentades per la consellera d'Ensenyament el passat 1 de setembre mostren la pèrdua de la iniciativa política que seria necessària en un govern de Catalunya.

A grans trets no s'ha donat resposta a les principals dificultats del sistema educatiu català ni s'han marcat les línies de recuperació que són necessàries.

La pressió - in extremis- de la comunitat educativa va ser clau per aconseguir algunes mesures per a la millora de l'equitat i l'educació inclusiva, però quedem lluny d'una planificació pública i seriosa que aposti per la inclusió i l'equitat.

Constatem:

- **La continuació de més de 1000 aules prefabricades**, xifra que es manté des del 2008 i la tendència serà a augmentar per l'increment d'alumnes a secundària els propers anys. Problema endèmic i sense pla de Govern per solucionar-lo.
- **La manca de places de Formació Professional**, derivant a la formació a distància més de 20.000 alumnes.
- **El Departament carrega als municipis i a les famílies el cost de l'escola bressol**. La mínima subvenció a les Escoles Bressol, oblidant la importància d'aquesta etapa per les polítiques de cohesió social.
- **La insuficient dotació dels centres**.
- **L'empitjorament de les condicions laborals del professorat** (s'elimina la reducció horària als majors de 55 anys i el cobrament del juliol del personal substitut).
- **L'increment insuficient de les plantilles davant l'increment d'alumnat**.
- **Saturació d'aules a secundària obligatòria**

Podríem continuar aquest llarg llistat de mancances provocades per la desinversió pública en educació. El Govern de la Generalitat està incomplint la pròpia llei d'educació de Catalunya des de fa anys.

En aquest sentit, la Consellera Meritxell Ruiz aplica una política educativa clarament continuista que no serveix per afrontar els problemes reals de l'educació.

Reclamem aturar la LOMCE

Tal com el MUCE vam manifestar als partits polítics al Parlament (25 d'abril de 2016) demanem a la Consellera un posicionament clar, coherent i contundent contra la LOMCE, per aturar la seva aplicació a Catalunya i per a la seva derogació.

També reiterem la necessària revocació de les darreres normatives que han eliminat la participació democràtica dels professionals, dels pares i mares i de l'alumnat en els centres educatius catalans.

Seguim defensant l'escola laica i respectuosa amb la diversitat i urgim a eliminar l'assignatura de religió del currículum.

Les proves d'avaluació externes utilitzades per classificar els centres, han estat força qüestionades per professionals i famílies per la seva orientació. Així com la implantació de les revàlides a 4t d'ESO i final de Batxillerat. A més de les declaracions públiques diverses és urgent una normativa que elimini del sistema educatiu a Catalunya aquestes proves.

L'educació ha d'entrar en l'agenda de prioritats de país

1. Reclamem programes per acabar amb la segregació dels alumnes

La segregació escolar opera contra l'educació, la construcció de coneixement i la cohesió social. La LOMCE promou la segregació escolar de l'alumnat per nivell adquisitiu, amb la promoció del mercat educatiu i de polítiques de competitivitat entre escoles. Promovent la segregació per sexe, per religió, per rendiment escolar... i també, mitjançant una normativa d'admissió d'alumnes que dona potestat a les direccions dels centres per seleccionar l'alumnat.

El síndic de Greuges denunciava fa poques setmanes que la segregació escolar no ha disminuït –gairebé– en deu anys a Catalunya.

També, altres informes de la Fundació Bofill sobre segregació escolar alerten que la crisi econòmica i les polítiques de retallades dels programes socials ha incrementat aquest fenomen.

Tanmateix, hi ha experiències municipals que posen de manifest que hi ha marge per a la política educativa a l'hora de fomentar l'equitat en l'admissió d'alumnat i d'evitar la concentració d'alumnat amb necessitats educatives específiques en determinats centres educatius.

El que demanem al Departament és decisió i voluntat política d'actuar per a posar fi a la segregació escolar. El Govern ha de garantir una cobertura pública de qualitat a totes les necessitats educatives i buscar l'equitat entre tots els centres.

2. Reclamem revertir les retallades

Des de l'any 2010 al 2015, el Govern ha deixat de destinar a l'ensenyament no universitari més de 875 milions d'euros, com a resultat d'una retallada en picat i sostinguda dels pressupostos.

El programa d'educació general, que comprèn totes les despeses associades a l'educació no universitària (l'educació infantil, la primària, la secundària obligatòria, el batxillerat i la formació professional) **acumula una reducció superior al 15%** en relació amb els pressupostos del 2010.

A Catalunya, la inversió pública en educació és del 2,05% del PIB, quan la legislació vigent catalana preveu el 6%. També és molt inferior de la mitjana de la UE. Continuem a la cua de l'estat i d'Europa en inversió pública en educació.

Si bé es cert que estem en situació de pròrroga pressupostària, també podem afirmar que l'aposta política pretesa per als nous pressupostos del 2016 amb un molt insuficient augment de 182,5 milions d'euros, no denoten ni de bon tros un canvi de tendència ans al contrari.

Estem exigint el necessari **canvi de tendència dels pressupostos** del Departament d'Ensenyament, que ha de permetre tenir el sistema públic educatiu que el país necessita. Cal recuperar drets i condicions per a l'alumnat i el personal educatiu i un pla d'inversió per les dotacions materials i les noves construccions de centres educatius.

Aquesta llarga i profunda manca d'inversió en educació pública ja sabem el que està provocant i que hem de revertir ja des dels propers pressupostos:

- Greus problemes i alteracions per desenvolupar amb continuïtat i normalitat l'atenció educativa de l'alumnat degut a què **no es cobreixen les baixes des del 1er dia**, ni des de l'1 de setembre. Això està provocant que es trenquin les dinàmiques i es desorganitzi la tasca programada, malgrat els intents dels professionals de minimitzar el seu impacte.
- La **supressió del finançament** de les escoles bressol públiques, les escoles municipals de música i dansa.
- La **disminució dels programes de cohesió social**, disminució d'aules d'acollida i dels programes d'educació compensatòria.
- **L'augment de les taxes universitàries** i una insuficiència de recursos en beques.
- S'han imposat taxes en la formació professional pública i es manté una insuficient oferta de places.
- La **desaparició del finançament de les activitats d'acollida**, d'extraescolars, per la socialització de llibres de text i material curricular, sovint portades voluntàriament per les AMPES.

- Els darrers cursos s'ha vist com des de la Conselleria s'ha produït **tancament de línies** de centres i, de manera especial, en l'educació pública, quan és més necessari que mai garantir que l'educació arribi a tothom, la igualtat d'oportunitats i la cohesió social. Creiem que s'han d'aturar aquests tancaments, a la vegada que es rebaixin les ràtios existents, que dificulten l'atenció educativa i de qualitat que l'alumnat requereix.
- En canvi, la necessitat de **construir nous instituts públics** es fa molt evident en molts barris i localitats de Catalunya. Instituts que ja havien d'estar construïts en molts casos, i que no estan a punt degut a la manca de planificació del Departament d'Ensenyament i a la seva pobra política d'inversions en equipaments educatius.

El MUCE defensa un model d'escola laica, que eduqui sense dogmes, amb valors ètics, no sexistes i democràtics, una escola inclusiva i de respecte amb la diversitat, un sistema que mantingui la religió fora de l'escola i dins de l'àmbit de les creences particulars i, per tant, no acceptem el desenvolupament curricular plantejat ni la segregació de l'alumnat per creences o gènere.

El MUCE estem convençuts que en la construcció d'un país s'ha de prioritzar l'educació dels ciutadans, en especial dels més joves, i incrementar la cohesió social fent efectiva la igualtat d'oportunitats i l'equitat davant les greus dificultats econòmiques i socials que pateix bona part de la societat catalana actual. Per això, creiem necessari aturar i revertir les retallades en educació que han contribuït a la desigualtat social i castiguen un cop més els sectors socials amb més dificultats, així com modificar les polítiques educatives que fins ara s'han desenvolupat des de la Conselleria d'Ensenyament. I exigim veure-ho des dels propers pressupostos de 2017.

El MUCE expressa la necessitat de polítiques educatives amb la voluntat d'aturar el retrocés que estem vivint i, sobretot, de construir la millor educació com a condició de construir el millor país, des del consens amb tota la comunitat educativa.

Marc Unitari de la Comunitat Educativa (MUCE):

Associació d'Estudiants Progressistes (AEP) - Associació de Joves Estudiants de Catalunya (AJEC) - Associació de Mestres Rosa Sensat (AMRS) - Catalunya Laïca - Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes d'Educació Secundària (FAPAES) - Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya (FAPAC) - Federació d'Educació de CCOO - Federació d'Ensenyament de CGT - Federació de Moviments de Renovació Pedagògica de Catalunya (FMRPC) - Federació d'Ensenyament FETE-UGT - Sindicat d'Estudiants (SE) - Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC) - USTEC-STEs (IAC)